

Ultranacionalisme i populisme a la CUP

Ben poca cosa, per no dir res, queda d'aquella CUP que volia introduir noves formes a la política catalana. Una de les principals novetats va ser que els seus càrrecs només podien romandre una legislatura al Parlament i dos mandats als ajuntaments per no eternitzar-se en la política. Però, feta la llei, feta la trampa. A Girona, Lluç Salellas es va presentar una vegada per la CUP i ara ja en porta dues més amb l'etiqueta de Guanyem, que és el mateix. Veurem com s'ho farà quan acabi aquest mandat per continuar en política. En el pitjor dels casos, els seus ja li trobaran aixopluc en algun ajuntament, com acaba de fer el de Girona amb Albert Botran, que va perdre l'escó del Congrés i, per tant, es va quedar sense feina. Ni és de Girona, ni és periodista, sinó de Molins de Rei i historiador, i l'han col·locat com a responsable de Comunicació a l'Ajuntament gironí, el mateix que fan tots els partits quan un dels seus es queda penjat (si tots els càrrecs estan coberts, es crea una nova plaça d'assessor). En aquest nepotisme polític, ja fa temps que la CUP va perdre la virginitat. L'exregidora de Girona Laia Pèlach va trobar feina a l'Ajuntament cupaire de Celrà quan se li va acabar el mandat a la Diputació. Aquella formació de joves que havia de canviar el món ha quedat reduïda a un partit polític ultranacionalista i populista.

L'ultranacionalisme és la seva principal ideologia, ara en competència també amb l'Aliança Catalana de Sílvia Orriols. «Llengua, Nació, Lluita» era el lema de l'acte de la CUP a Girona el passat 11-S: nacionalisme per tots els costats. «Ens volen destruir com a poble», clamava Salellas sobre la sentència del català. No parlava de llengua o cultura, sinó de «poble», igual que una noia de la Forja (grup juvenil vinculat a la CUP) que, en un recent missatge gravat a twitter, introduïa els mots «nació» o «nacionalisme» a cada frase. De fet, no sabia parlar de res més: «Tenim una esquerra acomplexada, incapaç de parlar de nació», deia, tot ignorant que nacionalisme i esquerra són incompatibles, com sosté Donatella di Cesare, Catedràtica de Filosofia a la Sapienza, de Roma: «Tota la tradició de l'esquerra ha analitzat sempre els esdeveniments des d'una òptica mundial, molt poques vegades nacional o pitjor nacionalista. L'esquerra és internacionalista o no és». I on els cupaires s'han convertit en uns mestres és en l'art del populisme. Dilluns passat, mentre Lluç Salellas, feia una exhibició populista, amb la seva joguina del collage de la foto de Felip VI, els escombriaires celebraven l'enèsima assemblea (són els reis de les assemblees i de les vagues encobertes), deixant de prestar aquella nit el servei porta a porta, i també la següent: cinc dies sense recollir l'orgànica, amb les temperatures a l'alça. Per un costat, la Girona real (brutícia i serveis deficients i cars) i, per l'altra, la Girona populista i demagògica de l'alcalde Salellas. Durant dos dies, els carrers han presentat un idíl·lic paisatge de cubells, restes de jardí i deixalles diverses, i no per incivisme dels ciutadans, sinó per incompetència de l'equip de govern, incapaç d'ordenar a l'empresa del magnat Carlos Slim que compleixi amb les seves obligacions. No recullen les escombraries, la ciutat està feta un nyap de brutícia, però, segur que els gironins som més feliços després de la nova «jugada mestra» del senyor alcalde. A Salellas, se'l veia molt feliç explicant la seva gesta (desobeir de debò, res, no sigui que ens féssim mal, oi?): «Amb aquest retrat, reivindiquem allò que fa mal a la monarquia espanyola», va dir, ben ufanós. El filòsof Bernat Dedéu, a qui Salellas no podrà titllar d'«espanyolista», el va retratar a Catalunya Ràdio: «Performances com aquesta ens mostren que és més convergent que follar amb mitjons (...) Sempre desobeeixen a mitges, no fos cas que l'Estat ens tragués la paga. Són uns paràsits, uns gamberros de poltrona i, sobretot, ens fan perdre el temps a tots». A Salellas no el busquin afrontant els nombrosos problemes de la ciutat, a ell el que de veritat l'ocupa són les competències de les altres administracions, mai les seves. Per això, quan un dia agafa l'AVE i arriba deu minuts tard a Barcelona, ja ens ho explica de seguida a la xarxa X. Ultranacionalisme i populisme, les dues principals divises de Salellas i la CUP, van agafats de la mà, com bé explica el filòsof i historiador alemany Jan-Werner Müller: «El populisme és una forma altament moralitzada de política identitària».

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/09/20/ultranacionalisme-populisme-cup-121763857.html>